

Foto: Tereza Nováková

Paměť míst

Csaba Szaló (FSS MU)

12. 4.

Příběhy vykořeněnosti dnešního člověka nám nabízejí kulturní formu, s jejíž pomocí jsme s to rozumět vlastní životní situaci i příběhům druhých jako prožitku ztráty. Jak je vůbec možné, že lze srozumitelně a smysluplně mluvit o vykořeněnosti dnešního člověka? Znamená důraz na tělesnost smyslových prožitků a činností oslavu nerozumnosti, iracionality? A zpochybňuje ústřední roli myšlení v lidské existenci? Je poznávání důležitější součástí lidské existence než čekání na milovaného člověka, ovace v divadle, smuteční obřady nebo pěstování růží? Kavárny, kuchyně, ložnice, značené lesní stezky nebo pískoviště na dětském hřišti jsou důkazy toho, že naše prožívání není pasivním zrcadlením ani mentálním zobrazením vnější skutečnosti.

12. 4. 2018, 18:30

místnost 112, Hollar

Hollar, Fakulta sociálních věd
Smetanovo nábřeží 6, Praha 1

www.sociologickevecery.fsv.cuni.cz